

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 24. oktober 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Rasmus Linding
Sagsnr.: 2011-7002-0002
Dok.: 228365

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

om

**forslag til lov om ændring af international købelov og lov om aftaler
og andre retshandler på formuerettens område**

**(Gennemførelse i dansk ret af del II om aftalens indgåelse i FN-
konventionen om aftaler om internationale køb)**

(L 6)

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos: Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Danske Advokater, Dansk Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Dansk Industri, Dansk Erhverv, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark (LO), Dansk Detail, Håndværksrådet, Forsikring og Pension, Finansrådet, Forbrugerrådet, Kommunernes Landsforening, Danske Regioner, Datatilsynet, Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra følgende:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, byretspræsidenterne, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Danske Advokater, Dansk Industri, Dansk Arbejdsgiverforening, Håndværksrådet, Forbrugerrådet, Datatilsynet og Forbrugerombudsmanden.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriets bemærkninger til høringssvarene er anført med *kursiv*.

2. Høringssvarene

2.1. Indledning

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, byretspræsidenterne, Dansk Advokater, Datatilsynet og Forbrugerombudsmanden har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Dansk Arbejdsgiverforening har anført, at sagen falder uden for organisationens virkeområde, og at man derfor ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Sø- og Handelsretten har anført, at retten anbefaler en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II.

Håndværksrådet har anført, at rådet støtter en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II.

Advokatrådet har under henvisning til sit høringssvar af 2. juni 2009 over rapporten "Avtalsslutande vid internatinella köp av varor" (TemaNord 2009:507) udtrykt støtte til en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II.

Dansk Industri har ligeledes udtrykt støtte til en ophævelse af det danske forbehold over for CISG del II. Dansk Industri har bl.a. anført, at en ophævelse af det danske forbehold over for konventionens del II vil være til gavn for danske virksomheder, da en ophævelse vil medføre større forudsigelighed med hensyn til retsgrundlaget for danske virksomheders aftaler med internationale handelspartnere, hvilket efter Dansk Industris opfattelse vil kunne medføre lavere transaktionsomkostninger.

2.2. Lovens anvendelsesområde mv.

Forbrugerrådet har anført, at organisationen ikke har bemærkninger til lovforslaget, idet forbruger køb falder uden for konventionens anvendelsesområde. Forbrugerrådet har dog i forlængelse heraf anført, at lovæn-

dringen efter omstændighederne må antages at kunne få betydning også for danske forbrugeres internationale køb, idet konventionens definition af forbrugerbetaling ikke er sammenfaldende med den sædvanlige definition af forbrugerbetaling i dansk ret.

Som det fremgår af pkt. 3.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger, falder visse former for køb uden for konventionens anvendelsesområde, herunder f.eks. forbrugerbetaling, jf. artikel 2, litra a. Efter denne bestemmelse gælder konventionen ikke for køb af varer købt til personlig brug eller til brug for familien eller husholdningen, medmindre sælgeren før eller ved aftalens indgåelse hverken vidste eller burde have vidst, at varen var købt til en sådan anvendelse.

Det er som anført af Forbrugerrådet korrekt, at denne definition af forbrugerbetaling ikke er helt i overensstemmelse med den sædvanlige definition af forbrugerbetaling i dansk ret, som f.eks. findes i købeloven og forbrugerbetalingen, og som til dels beror på EU-retlige regler. Der henvises herom i øvrigt til bemærkningerne til konventionens artikel 2 i lovforslag nr. L 35 om forslag til international købelov, der blev fremsat den 6. oktober 1988, jf. Folketingstidende 1988-89, tillæg A, s. 869 ff.

Konventionen har – når bortses fra konventionens del II om aftaleindgåelse – været gældende her i landet i mere end 20 år. Det gælder bl.a. konventionens regler om parternes forpligtelser ved køb, retsvirkningerne af misligholdelse af disse forpligtelser, risikoovergang samt erstatning.

Justitsministeriet er ikke bekendt med, at konventionens definition af forbrugerbetaling skulle have givet anledning til tvister. Der foreligger således ikke trykt retspraksis, hvorefter konventionen er fundet anvendelig på aftaler om internationale løsørebetaling, hvori en dansk forbruger har været part.

Det kan efter Justitsministeriets opfattelse ikke antages, at den foreslåede ophævelse af det danske forbehold over for del II i CISG i sig selv vil kunne give anledning til tvister om det rejste spørgsmål.

2.3. Nabolandsklausulen

Advokatrådet har bl.a. anført, at der fortsat er gode grunde til at opretholde nabolandsklausulen, hvorefter de nordiske købelove skal anvendes på

internationale køb mellem parter, der har deres forretningssted i de nordiske lande. En opretholdelse af nabolandsklausulen må imidlertid forudsætte, at de øvrige nordiske lande også har til hensigt at opretholde deres respektive nabolandsklausuler.

Konventionens artikel 94 indeholder mulighed for, at stater, der har samme eller nært beslægtede retsregler om køb, kan tage forbehold om, at konventionen ikke skal gælde for køb mellem parter, som har deres forretningssted i de pågældende stater (den såkaldte nabolandsklausul).

I forbindelse med dansk ratifikation af konventionen tog Danmark – i lighed med Finland, Norge og Sverige – i medfør af denne nabolandsklausul et forbehold om, at de nordiske købelove (frem for konventionens regler) skal anvendes på internationale køb mellem parter, der har deres forretningssted i de nordiske lande.

Som det fremgår af pkt. 3.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger, foreslås det ikke at ophæve det danske forbehold i henhold til nabolandsklausulen. I det lovforslag om ophævelse af det svenske forbehold over for CISG del II, som den svenske regering har fremlagt i april 2011, er der på tilsvarende måde lagt op til at fastholde det gældende svenske forbehold i henhold til nabolandsklausulen. På samme måde er der i det lovforslag om ophævelse af det finske forbehold over for CISG del II, som den finske regering har fremlagt i august 2011, lagt op til at fastholde det gældende finske forbehold i henhold til nabolandsklausulen. Efter det oplyste vil heller ikke Norge foreslå sit forbehold i henhold til nabolandsklausulen ophævet.

2.4. Lovens ikrafttræden mv.

Advokatrådet har anført, at der er gode grunde til, at aftaler, som ikke er endeligt indgået på tidspunktet for lovens ikrafttræden, bør bedømmes efter de hidtil gældende regler. Advokatrådet finder imidlertid, at den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, stk. 2, 2. pkt., hvorefter de hidtil gældende regler skal finde anvendelse på aftaler, hvor forslaget om at indgå aftalen er stillet før lovens ikrafttræden, er uklar, hvorfor formuleringen ”forslaget om... er stillet” bør ændres til ”tilbuddet om... er fremsat”. Alternativt bør der stilles krav om, at forslaget om at indgå aftalen i hvert fald skal være fremsat skriftligt.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 3 skal konventionen alene finde anvendelse på indgåelse af en aftale, når forslaget om at indgå aftalen stilles på eller efter den dato, hvor konventionen træder i kraft i forhold til de kontraherende stater, jf. konventionens artikel 100, stk. 1.

Det foreslås i overensstemmelse hermed, at de hidtil gældende regler skal finde anvendelse på aftaler, som indgås efter lovens ikrafttræden, men hvor forslaget om at indgå aftalen er stillet før lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, 2. pkt.

Den af Advokatrådet foreslåede formulering "tilbud fremsat" ville efter Justitsministeriets opfattelse kunne medføre, at konventionen skal finde anvendelse i videre omfang end forudsat i dennes artikel 100, stk. 1, idet et stillet forslag om indgåelse af en aftale efter omstændighederne vil kunne ligge forud for fremsættelsen af et tilbud. Der kan således f.eks. være tale om, at en part har opfordret en anden til at gøre tilbud ved i sin henvendelse til modparten at have anvendt formuleringen "uden forbindtlighed" eller lignende udtryk, jf. aftalelovens § 9.

Der er efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at antage, at den foreslåede anvendelse af konventionens formulering "forslag stillet" vil give anledning til usikkerhed i praksis. Det bemærkes herved, at ikke enhver uformel drøftelse om indgåelse af en aftale kan sidestilles med at stille forslag om indgåelse af en aftale. Således må en parts mundtlige eller skriftlige erklæring over for modparten efter Justitsministeriets opfattelse i hvert fald have en vis grad af konkretisering samt vise den erklærendes vilje til at blive bundet af erklæringen.

For så vidt angår afgrænsningen af, hvornår en erklæring til modparten om indgåelse af en aftale kan anses for konkretiseret på en sådan måde, at det må anses for et stillet forslag om aftaleindgåelse, kan der efter Justitsministeriets opfattelse tages udgangspunkt i konventionens artikel 14.

Som anført under pkt. 3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger fastslår denne bestemmelse, at et forslag om indgåelse af aftale, som rettes til en eller flere bestemte personer, udgør et tilbud, hvis det er tilstrækkeligt bestemt og viser tilbudsgiverens vilje til at være forpligtet, hvis tilbudet antages, jf. artikel 14, stk. 1, 1. pkt. Det følger endvidere af artikel 14,

stk. 1, 2. pkt., at et forslag er tilstrækkeligt bestemt, hvis det angiver den vare, som det angår, og udtrykkeligt eller stiltiende fastsætter eller angiver, hvordan varens mængde og pris skal fastsættes. Herudover fastslår konventionens artikel 14, stk. 2, at et forslag, der ikke er rettet til en eller flere bestemte (fysiske eller juridiske) personer, skal anses for en opfordring til at give tilbud, medmindre det modsatte klart er tilkendegivet af den person, som fremsætter forslaget.

Det bemærkes i øvrigt, at aftaleparterne selv har mulighed for at fastsætte, hvilke regler der skal finde på aftalen. Der henvises herom til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

3. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag indeholder ikke ændringer af indholdsmæssig karakter i forhold til det lovudkast, der har været sendt i høring.